

Emberek a Múltból,

Szántódi emlékeim:

Drága szüleimnek köszönhetem, hogy hatvannégy éve, 4 éves koromtól itt tölthetem a nyaraimat a kis kétszobás verandás házban. Nagyszüleim felügyelete mellett éltünk testvéremmel a nyári szünet alatt, pajtásainkkal az Endrődi Sándor utca földútjain és grundjain mezítláb szaladgáltunk. Az utca végi lejárón horgásztunk és strandoltunk. Amikor megkaptuk az első bicikliket, kinyílt előttünk a „világ”, mehettünk a komphoz, Köröshegyre, Földvára.

Azt, hogy nyár végére mindannyian nagyot nőtünk, köszönhattük a napfénynek, a jó levegőnek, a Balaton gyógyító vizének és annak a sok gyümölcsnek melyet, egy asszony hozott fáradhatatlanul Köröshegyről.

Boltok ekkor még nem voltak „VÉ” bácsiét kivéve, ott a petróleumtól kezdve tej és kenyér is kapható volt.

A gyümölcsöket és a zöldségeket Mariska néni bátyjával kezdetben ökrös szekérrel hozta le a partra. Lenke nagymamám és az utcánk többi asszonya tőlük vásárolt, így „anyósom” is. Akkor még senki nem tudta, hogy a középső fiával 20 év múlva férj és feleség leszünk. Így ez az emlék Sereg István, a férjem emléke is. Az ökrös szekér meg volt pakolva gyümölccsel, zöldséggel, tojással, de fent ült rajta a két kis rokon gyerek, Nagy Karcsi és Marika. Amíg a felnőttek intézték a vásárlást, mi gyerekek az állatok körül játszottunk, irigykedtünk a szekéren utazásukra. Még nem voltak autóink, mi is vonattal utaztunk. Pesti gyerekként örömmel szemléltük a szekeret, Karcsiék szüleitől is sikerült néha zöldséget venni, de a fő „szállítónk” a kedves Mariska néni maradt.

Nem is tudom, hogy hánykor kellett kelnie, hogy leszedje a friss gyümölcsöt a fáról, gyékény szatyraiba rendezte, kosarat erősített öreg rozoga kerékpárjára és a nagy nyári melegben letolta Köröshegyről a vízparti településre. Ma is látom, ahogy ráncos arcán a lecsorgó verejtéket kendőjével törölgette. Hallom a hangját is, belém ívódott, ma is fel tudom idézni.

Testvére rég nem élt már, fájós fáslizott dagadt lábaival kicsit megpihent nálunk, közben vízzel kínáltuk, hogy szomját olthassa. Lenke nagyim szívesen eldiskurált Mariska nénivel, én meg ezalatt már haraptam is a szaftos cukor körtébe, vagy a különleges piros belű körtéjébe. azóta sem ettem ilyen finomat.

Köszönöm Mariska néni gondoskodását a sok fárasztó fáramászást, hogy leszedje a gyümölcsöket. A rendszeres és pontos áruszállítást, amiből nagyink finom ebédet tudott főzni. Akkoriban csak hétvégén volt hús. Hétközben főzelékek, gombócok és főtt tészták voltak a napi menüben, változatos levesekkel.

A mai nyaralók gyermekei pillanatok alatt minden finomat megvásárolhatnak a Szántódi Aldi és Spar boltjaiban, vagy az Aldi melletti Erzsike-féle zöldséges boltban. Avokádó, banán, kivi, ezeket a gyümölcsöket mi gyereként akkoriban nem is ismertük. Ma ez mind kapható. Szántódon nagy a fejlődés, aminek nagyon örülünk a családommal.

A Mariska néni köröshegyi gyümölcsösében termelt cseresznye és meggy ízét ma is érzem a számban. Azóta az Endrődi utcai telkemen apukám ültette alexander körte, nyári alma és a saját ültetésű gyümölcsfáim terméseit kis unokáim boldogan szüretelik.

Szerettem volna megemlékezni egy dolgos asszonyról, akit fiatalnak nem ismerhettem. Nagy Karcsi, a rokona adott kölcsön négy pici régi fotót, amin fiatalon munka közben, vagy ünnepre készülve

látható Nagy Mariska néni. Ezeket a fotókat én felnagyíttattam, hogy mindenki láthassa milyen helyes fiatal nő volt, mosolyogva tekint le ránk a fa tetejéről. Sokat köszönhetünk neki.

Mostanában a Covid vírus miatt aggódunk. Maszkot viselünk, védőoltásokat kapunk. Igyekszünk nem elkapni vásárlás közben ezt a csúnya fertőző betegséget Az élet megy tovább, ha túléljük örülünk mi öregek. Szeretettel búcsúzom Öntől kedves Mariska néni!

Pihenjen sírjában azzal a tudattal, sokan nem felejtették el ennyi év után sem a Szántódi vízitelep még élő lakói.

Köszönettel:

Sereg Istvánné Posch Adrienne – Hugi

Szántód, Endrődi Sándor utca 10.

2022. július hó

